

THẰNG CU TÍ

Tôi, công dân của cường quốc Hoa Kỳ
Vừa sống sót qua một thời dẫu bề
Tôi nhuộm tóc cho đời thêm tươi trẻ
Đổi tên mình cho dễ đọc, dễ nghe

Thưa, tôi chính là thằng Cu Tí ốm teo
Một dạo mót khoai trên vùng Kinh Tế Mới
Đêm Sông Bé căn nhà tranh tắm tối
Bữa ăn chiều không đủ cháo thay cơm

Tôi quên rồi, tôi là kẻ vong ơn
Sẽ gởi nắm xương tàn nơi đất khách
Trong giấc ngủ mơ về Bahamas , Las Vegas
Mơ con tôi một ngày sẽ vào Harvard, Stanford

Tôi nghiêm chỉnh chào cờ trước mỗi trận football
Nhưng ghét những lễ thượng kỳ quốc gia, quốc kháng
Mặc ai chết, ai vào tù ra khám
Gánh sơn hà dẫu phải để tôi lo?

Tôi thích nói về chuyện stocks, mutual funds
Hơn là chuyện cháo rau khoai sắn
Đời là thế, có khi mưa khi nắng
Tôi trả lời về quá khứ đau thương

Tôi thích khoe mình mới được lên lương
Giấu đi những món nợ đời tôi chưa trả hết
Tôi nợ cha đôi mắt trừng khi chết
Nợ mẹ già dòng máu chảy trong tim

Tôi quên rồi, tôi có vạ thằng em
Đang lây lất trên vỉa hè, góc phố
Sẵn sàng giết nhau vì chén cơm manh áo
Và học đường là những tối đi hoang

Tôi quên rồi, tôi có vạ đứa con

**Trôi giạt giữa quê hương mùa bão lửa
Là tôi đẩy những ngày xưa thiếu sữa
Trong tay gậy của mẹ buổi sơ sinh**

**Tôi quên rồi, tôi có vạ người anh
Trong ngực tôi, trên rùng sâu núi thẳm
Người đi khuất vào hư vô quên lãng
Không mộ bia và không cả họ tên**

**Tôi quên rồi, những người chị thân yêu
Đang lạc lõng nơi nào trên đất Thái
Đêm chị ngủ có mơ về quê ngoại
Bên hàng dừa, bên ruộng lúa nương dâu**

**Tôi một mình trong tháng sáu mưa ngâu
Nghe ai gọi từ bên kia biển rộng:
Thằng Cu Tí, mày là thằng phản bội
Tôi giật mình và chợt nhớ ra tôi**

Trần Trung Đạo